

Dames en heren

Het was zondag moederdag. De dag waarop de mensen in het zonnetje werden gezet die zich heel het jaar met liefde inzetten voor hun kinderen. Natuurlijk horen ze heel het jaar door al hoe geweldig en zorgzaam ze zijn. Maar dat kadootje op de 2^e zondag in mei maakt het af. Een stoffelijke blijk van waardering alleen voor haar.

Iedereen krijgt vroeg of laat te maken met mantelzorg: je bent mantelzorger, je wordt mantelzorger of je (hebt) in de toekomst hulp van een mantelzorger nodig. Mantelzorgers zorgen soms 24 uur per dag, kunnen hier niet zomaar mee stoppen en verrichten soms verpleegkundige handelingen. Ze besparen Nederland veel zorgkosten omdat ze gratis werken. Dat doen ze, net als al die moeders waar ik het zojuist over had, omdat ze zorgzaam zijn en van hun naasten houden.

Al die inzet moet gewaardeerd worden. Dit zei de VNG al op haar informatiekaart mantelzorgwaardering, gemaakt met Mezzo (de landelijke vereniging voor iedereen die zorgt voor een naaste.) Mezzo deed onderzoek naar de ervaringen met het mantelzorgcompliment. Het laat zien dat mantelzorgers een waardering voor de mantelzorgtaken belangrijk te vinden. Mantelzorgers gaven volgens Mezzo aan dat zij zich het meest gewaardeerd voelen door een vast geldbedrag. Gemiddeld maakten mantelzorgers namelijk in 2014 al € 1.100,- extra kosten, onder andere reis- en telefoonkosten. Daarnaast vinden mantelzorgers het belangrijk er- en herkend te worden door waardering; dat gemeenten inzetten op preventie van overbelasting en dat gemeenten inzetten op innovatie wat betreft de ondersteuning van mantelzorgers.

Van de honderden ondervraagden in het representatieve onderzoek ontvangt de mantelzorger de waardering in 62 procent van de gevallen het liefst in de vorm van een financiële bijdrage. Slechts zes procent vindt vooral georganiseerde activiteiten voor mantelzorgers belangrijk.

Het was dan ook niet verrassend, dat na informatiebijeenkomsten van de adviesraad Sociaal Domein Oosterhout aan het college het advies werd gegeven om de mantelzorgwaardering te handhaven. De zorgvrager kan in Oosterhout samen met de mantelzorger de waardering aanvragen. De zorgvrager kan zo zijn grote waardering laten blijken voor de inzet van de

mantelzorger. Hoewel ik denk dat ik namens vele Oosterhouters met een zorgvraag spreek, zeg ik op persoonlijke titel dat het een schande zou zijn als het college van B&W van Oosterhout het advies van de adviesraad die nu eindelijk eens op pad ging voor een advies, zomaar naast zich neer zou leggen. Zo ga je niet met een, met de achterban uitgebreid besproken, advies van deze goedbedoelende vrijwilligers om. Oosterhout denkt met het af en toe organiseren van een informatiebijeenkomst, ook haar mantelzorgers te ondersteunen, maar daar zitten velen van hen niet op te wachten, blijkt dus ook uit de cijfers van Mezzo.

Nee, dames en heren raadsleden. Ben wijs. Ga niet akkoord met dit bezuinigingsvoorstel. Ik weet uit eigen ervaring dat je als raadslid eigenlijk het geld wat je te kort komt in zorg, daar ook ergens moet bezuinigen, maar dit is een verkeerde bezuiniging. Er zijn in het voorstel voldoende ideeën geopperd die mijns inziens ook de nodige bezuinigen kunnen opleveren. En kom je toch tekort. Dan is het een politieke keuze het geld uit andere beleidsterreinen over te hevelen naar de zorg.

Bezuinigingen op de WMO. Het College doet een aantal voorstellen. Ik heb aan raadsleden gezien dat een aantal van u kritische vragen heeft gesteld. Dat laat ik dus nu achterwegen. Ik wil het nog wel over een onderdeel hebben.

Het weer in Nederland is wisselvallig. Vaak weet je een dag van te voren niet, of het zonnetje gaat schijnen en of de wind achterwege blijft. Bij goed weer, wil je graag profiteren van de omstandigheden en je wilt er op uit.

En, hebt u dat ook wel eens? Heb je boodschappen gedaan en dan blijkt toch dat je vergeten bent een toetje te kopen. Je bedenkt je geen moment en gaat nog snel even naar de supermarkt om de hoek.

In het VN-verdrag voor de Rechten van Personen met een **Handicap**, artikel 20 staat: Bij persoonlijke mobiliteit gaat het erom dat mensen met een beperking zo zelfstandig mogelijk hun leven kunnen vormgeven met de hulpmiddelen die ze daarbij nodig hebben. Net als mensen zonder beperking moeten ze kunnen werken, leren, hun hobby's kunnen uitvoeren, sporten of naar de bioscoop of kroeg kunnen gaan. Bovendien moeten ze zelf kunnen kiezen welk(e) hulpmiddel(en) ze inzetten en op welk tijdstip ze dat doen.

En wat wil de gemeente Oosterhout nu. Ze wil af van dat deel van de mensen met een functiebeperking die gebruik maken van een scootmobiel maar daarbij geen specifieke persoonlijke aanpassingen nodig hebben. Ze willen dit als algemeen gebruikelijk aanmerken. Dat kan niet.

VVN zegt: De scootmobiel is een vervoermiddel voor mensen met een mobiliteitshandicap. Het is bedoeld voor personen die maximaal honderd meter kunnen lopen.

Mensen die hiervoor in aanmerking komen, komen in principe ook in aanmerking voor een gehandicaptenparkeerkaart. Die vraag je niet aan voor je lol. En een scootmobiel koop je ook niet voor je lol. Een scootmobiel is dus niet, zoals een (electrische) fiets, algemeen gebruikelijk, nee. Dat is pure noodzaak om, wanneer je een handicap hebt, niet in een sociaal isolement te komen en af en toe ook eens buitenlucht te ervaren in plaats van altijd maar weer op pad moeten met de deeltaxi. Die je moet kunnen gebruiken wanneer jij dat wilt.

Iedere persoon met een mobiliteitsprobleem die minder dan 100 meter zelfstandig kan lopen, zou dus in het kader van de WMO recht hebben op een scootmobiel. Of die nu aangepast moet worden of niet. En je kunt als gemeenteraad van Oosterhout zelfs de vraag stellen of je, indachtig het VN-verdrag, in Oosterhout überhaupt nog wel kunt doorgaan met de scootmobieelpoule. Een systeem waarbij je de scootmobiel twee dagen van te voren moet reserveren bij (één van de drie) aangesloten wijkcentra. Die je daar in principe zelf moet ophalen en ook weer terugbrengen. En een scootmobiel die je maximaal twee dagen mag lenen. Dat is dus voor mensen met een handicap dus niet zelf kunnen kiezen welk(e) hulpmiddel(en) ze inzetten en op welk tijdstip ze dat doen zoals het VN-verdrag stelt. Het VN-verdrag, In 2016 bekrachtigd in Nederland maar in Oosterhout hebben we daar nog weinig van gezien. Ik snap dat wel. Het gehandicaptenplatform Oosterhout heeft zich opgeheven. Maar voorstellen richting wethouder Piena om met een andere vorm van gehandicaptenparticipatie te komen in het kader van de invoering van het VN-verdrag hebben, ondanks herhaalde verzoeken van mijn kant, nooit een serieuze reactie opgeleverd. Wat zij ik daarnet ook al weer over het serieus omgaan met de ideeën van Oosterhouters? Gemeenteraad ik wens u veel wijsheid en roep u op, de voorgestelde veranderingen in het kader van de WMO tegen te houden.